

« M'aimes-tu ? »

Par Steven C. Barlow
des soixante-dix

„Mă iubești?”

Vârstnicul Steven C. Barlow
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

Si nous voulons montrer notre amour à Dieu, nous devons comprendre comment il reconnaît cet amour.

Dans la parabole du fils prodigue, nous lisons que le frère aîné a d'abord eu du mal à célébrer le retour de son frère cadet, qui rentrait au foyer après avoir fait de mauvais choix et « dissip[é] son bien en vivant dans la débauche ». En raison de son orgueil et de sa suffisance, le frère aîné a été incapable d'accueillir avec joie le retour de son frère repentant. Nous aussi pouvons rater des occasions d'exprimer à nos êtres chers, par nos paroles et nos actions, que nous les aimons sincèrement.

Dans les Écritures, nous trouvons beaucoup d'exemples puissants d'amour sincère offert et reçu : Naomi et Ruth, Ammon et le roi Lamoni, le fils prodigue et son père, le Sauveur et ses disciples.

Lorsque l'amour est offert librement et reçu sincèrement, il crée un cercle vertueux où le lien entre la personne qui l'offre et celle qui le reçoit s'intensifie.

L'amour de Dieu est parfait, infini, durable « très doux ». Il remplit l'âme d'une « joie extrêmement grande ». Néanmoins, il nous est parfois difficile de reconnaître cet amour dans notre vie. Cependant, notre Père céleste, qui nous aime d'un amour parfait, désire profondément que nous le ressentions, c'est pourquoi, « il [nous] parle [pour que nous comprenions] ». Il exprimerait son amour d'une manière que chacun d'entre nous peut reconnaître. Nous pouvons ressentir l'amour de Dieu lorsque nous observons les beautés de la nature, lorsque nous recevons des réponses à nos prières, lorsque des pensées nous

Dacă vrem să ne arătăm dragostea față de Dumnezeu, trebuie să înțelegem cum recunoaște El dragostea noastră.

În pilda fiului risipitor, fratelui mai mare i-a fost greu, inițial, să sărbătorească atunci când fratele său mai mic s-a întors acasă după o perioadă de alegeri greșite în care „și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată”. Mândria și aroganța fratelui mai mare l-au împiedicat să se bucure de întoarcerea motivată de pocăință a fratelui său. La fel și noi am putea lăsa ocaziile să treacă fără să le arătăm celor dragi, prin cuvintele și faptele noastre, dragostea sinceră față de ei.

În scripturi, sunt multe exemple puternice de dragoste sinceră împărtășită și primită: Naomi și Rut, Amon și regele Lamoni, fiul risipitor și tatăl său, Salvatorul și ucenicii Săi.

Când dragostea este oferită fără reținere și primită sincer, se dezvoltă un ciclu virtuos, cu o creștere a dragostei atât pentru cel care o dăruiește, cât și pentru cel care o primește.

Dragostea lui Dumnezeu este perfectă, infinită, trainică și „[cea] mai dulce”. Ne umple sufletul cu „o bucurie foarte mare”. Cu toate acestea, uneori ne poate fi greu să recunoaștem dragostea Lui Dumnezeu în viața noastră. Totuși, Tatăl nostru Cerească care ne iubește în mod perfect, dorește atât de mult ca noi să simțim dragostea Sa, încât „[ne] vorbește după... înțelegerea [noastră]”. El Își va exprima dragostea față de noi în moduri pe care noi, în mod individual, le putem recunoaște. Putem simți dragostea lui Dumnezeu față de noi când observăm frumusețile naturii, când primim răspunsuri la rugăciuni, când ne vin gânduri în-

viennent à l'esprit au moment précis où nous en avons besoin ou lorsque nous vivons de beaux moments joyeux. La plus grande manifestation de l'amour de notre Père céleste pour nous, celle qui touche notre esprit et notre cœur, est celle d'avoir permis à son fils bien-aimé d'offrir sa vie comme rédempteur du monde.

Comme le frère aîné du fils prodigue, nous nous concentrons souvent sur nous-mêmes. Nous sommes si préoccupés à rechercher des preuves de l'amour de Dieu pour nous, que nous ressentons de la frustration lorsque nous ne les voyons pas. Un beau paradoxe, toutefois, est que, plus nous nous appliquons à montrer notre amour pour Dieu, plus il nous devient facile de reconnaître son amour pour nous. C'est peut-être la raison pour laquelle, lorsque l'on a demandé au Sauveur « Quel est le plus grand commandement ? », il a répondu par cette invitation simple et importante : « Tu aimeras le Seigneur, ton Dieu, de tout ton cœur, de toute ton âme et de toute ta pensée. »

Il arrive parfois que la façon dont nous montrons notre amour aux personnes qui nous sont les plus chères ne soit pas nécessairement la façon dont elles reconnaissent l'amour. Cela peut être frustrant à la fois pour la personne qui donne et celle qui reçoit. Il peut être utile de demander aux personnes que nous aimons comment elles reconnaissent une expression d'amour. De même, si nous voulons montrer notre amour à Dieu, nous devons comprendre comment il le reconnaît. Heureusement, il a clairement souligné dans les Écritures plusieurs façons dont nous pouvons lui montrer notre amour.

M'aimes-tu plus que ceux-ci ?

L'échange instructif entre Pierre et le Seigneur ressuscité sur les bords de la mer de Tibériade nous enseigne des moyens de montrer notre amour pour le Seigneur.

« Après qu'ils eurent mangé, Jésus dit à Simon Pierre, Simon, fils de Jonas, m'aimes-tu plus que ceux-ci ? Il lui répondit : Oui, Seigneur, tu sais que je t'aime. »

Dans cette demande du Seigneur, la question centrale est : « M'aimes-tu plus que ceux-ci ? » Nous montrons notre amour envers le Seigneur lorsque nous le plaçons au-dessus de « ceux-ci » et « ceux-ci » peuvent être toute personne, toute

spirite chiar în momentul în care avem nevoie de ele sau când trăim momente plăcute de bucurie. Cea mai mare manifestare a dragostei Tatălui Cerească față de noi, percepută atât în minte, cât și în inimă, a fost când I-a permis Fiului Său Preaiubit să Se ofere ca Cel care ispășește.

Asemenea fratelui mai mare al fiului risipitor, atenția noastră este adesea concentrată asupra propriei persoane. Suntem atât de preocupați să căutăm dovezi ale dragostei lui Dumnezeu față de noi, devenim frustrați când nu le vedem. Dar frumosul paradox este că, pe măsură ce ne concentrăm mai mult asupra faptului de a ne arăta dragostea față de Dumnezeu, cu atât mai ușor vom recunoaște dragostea Sa față de noi. Poate că de aceea a răspuns Salvatorul la întrebarea: „Care este cea mai mare poruncă?” cu următoarea invitație simplă și importantă: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău”.

Uneori, modul în care ne arătăm dragostea față de cei dragi nu este neapărat modul în care ei recunosc acea dragoste. Acest lucru poate fi frustrant atât pentru cel care o oferă, cât și pentru cel care o primește. Ar putea fi util să îi întrebăm pe cei dragi în ce moduri recunosc dragostea exprimată. Tot așa, dacă vrem să ne arătăm dragostea față de Dumnezeu, trebuie să înțelegem cum recunoaște El exprimările noastre individuale de dragoste. Din fericire, El a subliniat, în mod clar, în scripturi mai multe moduri în care ne putem arăta dragostea față de El.

„Mă iubești tu mai mult decât [pe] aceștia?”

Din dialogul instructiv dintre Petru și Domnul înviat de la Marea Tiberiadei, învățăm moduri în care ne putem arăta dragostea față de Domnul.

„Isus a zis lui Simon Petru: «Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât [pe] aceștia?». «Da, Doamne», I-a răspuns Petru, «știi că Te iubesc».”

Propoziția cheie din acest verset este: „Mă iubești tu mai mult decât [pe] aceștia?”. Îi arătăm Domnului dragostea noastră când Îl punem mai presus de „aceștia”, iar „aceștia [sau aceștia]” pot fi orice persoană, orice activitate sau orice lucru

activité ou quoi que ce soit qui remplace le Seigneur comme influence la plus importante dans notre vie.

Il n'y aura jamais assez de temps dans une journée, une semaine, un mois ou une année pour accomplir tout ce que nous désirons ou devons faire. Une partie de l'épreuve de la condition mortelle consiste à utiliser notre précieux temps pour ce qui est le plus important pour notre bien éternel et d'abandonner les choses qui sont moins importantes.

Russell M. Nelson a dit : « La question qui se pose à chacun de nous [...] est la même. [...] Êtes-vous disposés à laisser Dieu être l'influence la plus importante dans votre vie ? Permettez-vous à ses paroles, ses commandements et ses alliances d'influer sur ce que vous faites chaque jour ? Permettez-vous à sa voix d'avoir la priorité sur toutes les autres ? Êtes-vous disposés à laisser toutes vos autres ambitions de côté et à donner la préséance à tout ce qu'il a besoin que vous fassiez ? Êtes-vous disposés à ce que votre volonté soit engloutie dans la sienne ? » Nous montrons notre engagement de disciple et notre amour pour Dieu quand nous lui donnons la priorité absolue.

Fais paître mes brebis

Dans le verset suivant de cette même discussion entre Pierre et le Sauveur, nous apprenons une autre façon par laquelle le Seigneur reconnaît l'expression de notre amour : « [Le Seigneur] lui dit une seconde fois : Simon, fils de Jonas, m'aimes-tu ? Pierre lui répondit : Oui, Seigneur, tu sais que je t'aime. Jésus lui dit : Fais paître mes brebis. »

Nous montrons notre amour pour notre Père céleste lorsque nous servons, écoutons, aimons ou édifions ses enfants. Ce service peut simplement consister à regarder véritablement les personnes sans jugement. La section 76 des Doctrine et Alliances nous donne un important aperçu de la nature de ceux qui hériteront d'une gloire céleste : « Ils voient comme ils sont vus, et ils connaissent comme ils sont connus. » Ils voient les gens comme Dieu les voit et lui les voit tels qu'ils peuvent devenir, avec un glorieux potentiel divin.

Après mon retour de mission, j'ai repris l'entreprise d'entretien de pelouses que mes frères et moi avions lancée lorsque nous étions adolescents. J'étais également très occupé par mes

care. Il înlocuiește din poziția de cea mai importantă influență din viața noastră.

Nu va fi niciodată suficient timp într-o zi, o săptămână, o lună sau un an pentru a realiza tot ce avem nevoie sau dorim să realizăm. O parte a testului din viața muritoare constă în folosirea resursei prețioase numită timp pentru ceea ce este cel mai important pentru binele nostru etern și în renunțarea la lucrurile care sunt mai puțin importante.

Președintele Russell M. Nelson a spus : „Întrebarea adresată fiecăruia dintre noi este aceeași... Sunteți dumneavoastră dornici să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă cea mai importantă influență în viața dumneavoastră? Veți permite cuvintelor Sale, poruncilor Sale și legămintelor Sale să influențeze ce faceți în fiecare zi? Veți permite glasului Său să aibă prioritate asupra oricărui altuia? Sunteți dornici să lăsați orice are El nevoie ca dumneavoastră să faceți să aibă întâietate în fața oricărei alte ambiții? Sunteți dornici ca voința dumneavoastră să fie înghițită în voința Sa?”. Ne demonstrăm calitatea de ucenici și dragostea față de Dumnezeu când Îl facem prioritatea noastră numărul unu.

„Paște oițele Mele”

În versetul următor al aceleiași discuții dintre Petru și Salvator, aflăm despre un alt mod în care Domnul recunoaște exprimările noastre de dragoste : „[Domnul] i-a zis a doua oară : «Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?». «Da Doamne», I-a răspuns Petru, «știi că Te iubesc». Isus i-a zis : «Paște oițele mele»”.

Ne arătăm dragostea față de Tatăl Ceresc când slujim copiilor Săi, îi ascultăm, îi iubim, îi ridicăm sau îi păstorim. Acest lucru poate fi atât de simplu precum faptul de a-i privi pe ceilalți fără a-i judeca. În secțiunea 76 din Doctrină și legăminte, ni se dezvăluie o frântură despre caracterul celor care vor moșteni gloria celestială : „Ei văd așa cum sunt văzuți și cunosc așa cum sunt cunoscuți”. Ei îi văd pe ceilalți așa cum îi vede Dumnezeu, iar El îi vede așa cum pot deveni, cu un potențial divin glorios.

După ce m-am întors acasă din misiune, am preluat afacerea de îngrijire a gazonului pe care frații mei și cu mine o începuserăm când eram adolescenți. De asemenea, eram ocupat cu

études universitaires. Une semaine de printemps, en raison d'une pluie abondante et des examens finaux qui approchaient, j'étais dépassé et j'avais pris du retard sur mes engagements professionnels.

Au milieu de la semaine, le ciel s'est dégagé et j'ai donc prévu de rattraper mon travail d'entretien de pelouses après les cours. Cependant, en arrivant chez moi, j'ai constaté que mon camion et mon équipement avaient disparu. Intrigué, je me suis rendu dans les jardins dont je devais m'occuper. Dans chacun d'eux, la pelouse avait déjà été soigneusement tondue. Dans le dernier jardin de la liste, j'ai aperçu mon frère cadet qui passait la tondeuse. Il m'a vu, m'a souri et m'a salué de la main. Submergé par la reconnaissance, je l'ai pris dans mes bras et je l'ai remercié. Son acte de service bienveillant a profondément renforcé mon amour et ma loyauté à son égard. Nous servir mutuellement est une façon indéniable de montrer notre amour pour Dieu et son fils bien-aimé.

Confessez sa main en toutes choses

Nous manifestons aussi notre amour pour Dieu en ayant le cœur reconnaissant. Le Seigneur a dit : « Et il n'y a rien qui offense autant Dieu [...] que ceux qui ne confessent pas sa main en toutes choses. » Nous montrons notre amour pour Dieu en reconnaissant qu'il est la source de toutes bonnes choses dans notre vie.

Lorsque nous avons lancé une entreprise, mon associé et moi faisions une prière sincère avant les réunions importantes pour demander l'aide de notre Père céleste. Chaque fois, Dieu répondait à nos prières et nos réunions se déroulaient bien. Après l'une de ces réunions, mon associé m'a fait remarquer que nous étions prompts à demander de l'aide, mais lents à remercier. À partir de ce jour-là, nous avons pris l'habitude d'offrir des prières de gratitude sincères, reconnaissant la main du Seigneur dans nos réussites. Nous montrons notre amour pour Dieu par « une attitude reconnaissante ».

Si vous m'aimez, gardez mes commandements

Une autre façon de montrer notre amour pour notre Père céleste et son fils bien-aimé est de choisir de leur obéir. Le Sauveur a dit : « Si

studiile universitare. Într-o săptămână de primăvară, ploaia torențială și examenele finale care se apropiau m-au copleșit și m-au făcut să rămân în urmă cu lucrările de îngrijire a gazonului.

La mijlocul săptămânii, cerul s-a înseninat și am plănuțit ca, după cursuri, să mă ocup de munca de îngrijire a gazonului. Dar, când am ajuns acasă, camioneta și echipamentul meu dispărușeră. Fiind curios, m-am dus la locurile cu gazon care erau programate pentru a le curăța; fiecare dintre ele erau deja frumos îngrijite. La ultimul loc de pe program, l-am văzut pe fratele meu mai mic mergând în spatele mașinii de tuns iarba. M-a văzut, mi-a zâmbit și mi-a făcut cu mâna. Copleșit de recunoștință, l-am îmbrățișat și i-am mulțumit. Gestul său însemnat de slujire mi-a întărit profund dragostea și loialitatea față de el. Faptul de a ne sluji unul altuia este un mod cert prin care ne arătăm dragostea față de Dumnezeu și de Fiul Său Preaiubit.

„[Mărturisește] mâna Lui în toate lucrurile”

De asemenea, ne arătăm dragostea față de Dumnezeu având o inimă recunoscătoare. Domnul a spus: „Și cu nimic nu Îl supără omul pe Dumnezeu... decât... aceia care nu mărturisesc mâna Lui în toate lucrurile”. Ne arătăm dragostea față de Dumnezeu recunoscându-L ca sursă a tuturor lucrurilor bune din viața noastră.

În primele zile de la înființarea unei companii, partenerul meu de afaceri și cu mine ne rugam cu ardoare înaintea întâlnirilor importante, cerând ajutorul Tatălui Ceresc. De fiecare dată, Dumnezeu ne-a răspuns la rugăciuni, iar întâlnirile noastre au decurs bine. După o anumită întâlnire, partenerul meu de afaceri mi-a atras atenția că am fost prompt în a cere ajutor, dar lenți în a mulțumi. De atunci, ne-am format obiceiul de a rosti rugăciuni sincere de recunoștință, recunoscând mâna Domnului în succesele noastre. Ne arătăm dragostea față de Dumnezeu printr-o „atitudine de recunoștință”.

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”

Un alt mod în care ne arătăm dragostea față de Tatăl Ceresc și de Fiul Său Preaiubit este acela de a alege să ne supunem Lor. Salvatorul a spus:

vous m'aimez, gardez mes commandements.
» Il ne s'agit pas d'une obéissance aveugle ou imposée, mais d'une expression d'amour sincère et volontaire. Notre Père céleste désire que nous choisissions d'être obéissants. Tamara W. Runia appelle cela « obéir par affection ». Elle a dit : « Même si nous n'obéissons pas encore d'une manière parfaite, nous nous efforçons d'obéir par affection maintenant, en choisissant de rester, encore et encore, parce que nous l'aimons. »

Notre Père céleste nous a donné le libre arbitre pour nous inspirer le désir de le choisir volontairement. Son œuvre et sa gloire ne sont pas seulement de réaliser la vie éternelle de l'homme; elles impliquent aussi l'espoir que notre plus grand désir soit de retourner à lui. Cependant, il ne nous forcera jamais à obéir. Dans le cantique « Sachez que chacun peut choisir », nous chantons :

Il choisira, il bénira,

Avec amour dirigera,

Et montrera le bon chemin,
Mais sans forcer l'esprit humain.

En tant que dirigeants de mission, mon épouse, Christina, et moi avons été inspirés par de nombreux missionnaires qui ont choisi d'être obéissants, pas seulement parce que c'était une règle missionnaire, mais parce qu'ils voulaient montrer leur amour pour le Seigneur en choisissant humblement de le représenter.

Dale G. Renlund a expliqué : « En tant que parent, le but de notre Père céleste n'est pas que ses enfants fassent ce qui est juste, mais qu'ils choisissent de faire ce qui est juste et deviennent un jour comme lui. S'il voulait simplement que nous soyons obéissants, il se servirait de récompenses et de punitions pour influencer sur notre comportement. » Nous montrons notre amour pour Dieu lorsque nous choisissons de lui obéir et de le suivre.

Notre Père céleste et notre Sauveur reconnaissent l'expression de notre amour pour eux lorsque nous les plaçons au premier plan dans notre vie, lorsque nous nous servons mutuellement, lorsque nous reconnaissons avec gratitude toutes les bénédictions qu'ils nous accordent, et lorsque nous choisissons de leur obéir et de les suivre.

Je témoigne que chacun de nous est vraiment un enfant de Dieu et que son amour pour

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”. Acest tip de supunere nu este nici oarbă, nici obligatorie, ci este o exprimare sinceră și voluntară a dragostei. Tatăl Ceresc dorește ca noi să dorim să fim supuși. Sora Tamara W. Runia a numit această „[supunere] cu dragoste”. Dânsa a spus: „Deși nu suntem perfect supuși încă, încercăm să ne supunem acum cu dragoste, alegând să rămânem, din nou și din nou, pentru că Îl iubim”.

Tatăl Ceresc ne-a dat libertatea de alegere pentru a ne inspira să vrem să-L alegem. Lucrarea și slava Sa nu se limitează doar la realizarea vieții noastre veșnice, includ și speranța că cea mai mare dorință a noastră este să ne întoarcem la El. Cu toate acestea, El nu ne va forța niciodată să ne supunem. În imnul „Know This, That Every Soul Is Free”, cântăm:

„El va chema, va convinge, va îndruma în direcția bună,

Și binecuvântează cu înțelepciune, dragoste și lumină,

Fii bun și amabil în mod anonim,
Dar niciodată nu forța mintea unui om”.

În calitate de conducători de misiune, soția mea, Christina, și cu mine am fost inspirați de atât de mulți misionari care au ales să fie supuși, nu numai pentru că acesta era un standard al misionarilor, ci și pentru că doreau să-și arate dragostea față de Domnul alegând cu umilință să-L reprezinte.

Vârstnicul Dale G. Renlund a spus: „Obiectivul Tatălui nostru Ceresc în ceea ce privește creșterea și educarea copiilor Săi nu este ca ei să facă ceea ce este drept, ci să aleagă să facă ceea ce este drept și, în cele din urmă, să devină ca El. Dacă El Și-ar fi dorit doar să fim supuși, ar fi folosit recompense și pedepse imediate pentru a ne influența comportamentul”. Ne arătăm dragostea față de Dumnezeu când alegem să ne supunem Lui.

Tatăl nostru Ceresc și Salvatorul nostru recunosc exprimările noastre de dragoste față de Ei atunci când Îi punem pe primul loc în viața noastră, ne slujim unii altora, recunoaștem cu recunoștință fiecare binecuvântare de la Ei și alegem să ne supunem Lui și să-I urmăm.

Depun mărturie că fiecare dintre noi este cu adevărat un copil al lui Dumnezeu, iar El ne

nous est parfait. Je témoigne qu'il aspire à ce que nous ressentions son amour par des moyens que nous pouvons reconnaître et comprendre. Et le merveilleux paradoxe, c'est que nous ressentirons son amour pour nous encore plus intensément en montrant notre amour pour lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

iubește în mod perfect. Depun mărturie că El dorește ca noi să simțim dragostea Sa în moduri pe care să le recunoaștem și să le înțelegem. De asemenea, depun mărturie că vom simți și mai puternic dragostea Sa față de noi pe măsură ce ne arătăm dragostea față de El. În numele lui Isus Hristos, amin.